

Hiv. szám: III/1245-2/2020.

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.
1015

Levél cím: 1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	III/1245-4/2020
Érkezett:	2020 SZEPT 11.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	<i>du</i>

A Fővárosi Törvényszék a

felperesnek –

alperes ellen földforgalmi ügyben indított közigazgatási jogvita (hiv. szám: 570.190/4/2019.) elbírálása iránti perében a fenti számú felhívásra az alábbiak szerint egészíti ki a 9.Kf.650.465/2019/8. szám alatti indítványát.

Az indítvány [18] - [29] bekezdéseiben kifejtettek szerint a bíróság álláspontja az, hogy az Alaptörvény P) cikkének és XIII. cikkének, valamint B) cikk (1) bekezdésének sérelme a perbeli esetben egymással szoros összefüggésben áll, együttesen vizsgálandó.

A P) cikkben a termőföld, mint korlátozottan rendelkezésre álló természeti erőforrás nyer alkotmányos védelmet, az annak védelme, fenntartása és jövő nemzedékek számára való megőrzése iránti kötelezettség által. Ezen kötelezettség teljesítési elemeként értelmezendő – többek között – a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi tv.) azon szabályozási rendszere, mely szerint a termőföldet művelő, azzal gazdálkodó volt hasznóbérlő az előhasznóbérlőre jogosultak rangsorában első helyre jogosító minőséget jelent (az indítvány [15] - [16] bekezdései által részletezve).

A felperes, mint jogi személy a termőföld tulajdonjogát nem szerezheti meg, az Alaptörvény XIII. cikkében alkotmányos védelemben részesített tulajdonhoz való jogot teljes egészében nem gyakorolhatja, megilleti azonban az annak részjogosítványként jelentkező birtoklás, használat, hasznosítás joga, amelyet a hasznóbérlő útján gyakorol. Az indítvány [18] - [19] bekezdései azt fejtik ki, hogy a P) cikkben előírt termőföld védelmi, fenntartási, megőrzési kötelezettség körében értékelendő, hasznóbérlő által megvalósított földművelés alapvető fontosságú feltétele, miszerint a XIII. cikk alapján védett birtoklás, használat, hasznosítás joga a hasznóbérlőt kiszámítható és időben hosszabb távra kalkulálható módon megillessen, érdekelt legyen abban, hogy a fenntartható termőföld gazdálkodás és a termőföld megővésének szempontjait a föld kizsigelésével járó mielőbbi anyagi haszonszerzés célja elé helyezze. Ezen feltétel hiányában nem valósulhat meg a P) cikkben rögzített alkotmányos cél, továbbá sérül a XIII. cikkben deklarált tulajdonhoz fűződő jog és a B) cikk (1) bekezdése is.

A Földforgalmi tv. 47. § (1) bekezdésének „közvetlenül” fordulata tehát – az indítvány [20] és [21] bekezdéseiben kifejtettek szerint, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti szempontok mentén – a feltétlenül szükséges mértéken túl, az elérni kívánt célhoz képest aránytalan mértékben korlátozza a volt hasznóbérlőnek a XIII. cikk által védelemben részesített jogát, mivel elzárja őt attól, hogy a tulajdoni részjogosítványokat gyakorolhassa. Teszi ezt úgy, hogy a jogalkotói szándékot tükröző közjogi várományt kiüresíti, a termőföld művelésének lehetőségét a volt hasznóbérlő idő előtti, rajta

kívül álló okok miatt veszíti el – ami pedig az indítvány [23] - [29] bekezdéseiben írtak értelmében a B) cikk (1) bekezdésével ellentétes.

Mindennek végső soron az a következménye, hogy sem a volt haszonbérló, sem pedig ezen törvényi szabályozással a jogalkotó nem teljesíti a P) cikkben foglalt kötelezettségét, ahogyan arra az indítvány [22] bekezdése utal.

Budapest, 2020. szeptember 1.

dr. Antal Regina s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

